

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 37Cb/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123412185
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Kačmárová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:6123412185.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Prešovská 48, 826 46 Bratislava IČO: 46 308 326, zastúpený: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., advokátka kancelária so sídlom Twin City Tower Mlynské nivy 10, 821 09 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: TOPA STAV s. r. o., so sídlom Sverepec 446, 017 01 Sverepec, IČO: 46 308 326, zastúpený: Advokátska kancelária MATUŠOV s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Ul. 1. mája 1455, 020 01 Púchov, IČO: 54 286 611, o žalobe o zaplatenie 5.619,74 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.1. Žalobca sa v návrhu proti žalovanému podanou žalobou domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.619,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,25 % ročne z tejto sumy od 21.10.2022 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

1.2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca v súlade s ustanoveniami zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších zmien a doplnkov, ako dodávateľ uskutočňuje do odberného miesta žalovaného ako odberateľa dodávku pitnej vody z verejného vodovodu a žalovanému z toho vyplýva záväzok odberateľa uhrádzať žalobcovi platby za dodávku vody. Ceny za dodávku vody a odvádzanie odpadových vôd sú stanovené rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a sú uverejnené na internetovej stránke spoločnosti A.. Dňa 26.8.2022 na odbernom mieste B., C. XX, D. E. bol žalobcom zistený neoprávnený odber pitnej vody z verejného vodovodu a vypúšťanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie bez uzatvorenej zmluvy o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd. Odber pitnej vody z verejného vodovodu a vypúšťanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie bez uzatvorenej Zmluvy, alebo v rozpore s uzatvorenou zmluvou a osadeného fakturačného vodomera BVS v zmysle zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a v zmysle Technických podmienok pripojenia a odpojenia nehnuteľnosti na verejný vodovod a verejnú kanalizáciu a technických podmienok zriaďovania a odstraňovania vodovodnej a kanalizačnej prípojky v podmienkach BVS bol kvalifikovaný ako neoprávnený. Na predmetnom odbernom mieste bola dňa 12.03.2014 prerušená dodávka pitnej vody z verejného vodovodu z dôvodu neplatenia za dodávku pitnej vody a odvádzanie odpadových vôd so stavom na osadenom fakturačnom vodomere 398 m3. Na odbernom mieste bola zo strany Žalobcu priebežne dňa 22.10.2014 a 25.07.2017 vykonávaná kontrola. Stav na vodomere bol od dátumu prerušenia dodávky pitnej vody nezmenený. Pri osobnom preverení dňa 26.08.2022 bola na osadenom fakturačnom vodomere zaznamenaná spotreba 2277 m3.

Rozdiel v nameraných hodnotách bol Žalovanému vyfakturovaný vo faktúre č. 2221008483. Žalobca vystavil žalovanému za dodané služby nasledovné faktúry: - faktúra č. 2221008483 v sume 5 619,74 € splatná 20.10.2022 - neuhradená vôbec Celkový nedoplatok tak predstavuje sumu 5 619,74 €. Žalobca zdôrazňuje, že povinnosť Žalobcu vystaviť fakturačný doklad zostáva nezmenená a nie je dotknutá skutočnosťou, že k uzatvoreniu zmluvy neprišlo. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz voči ktorému podal žalovaný odpor, v rámci ktorého uviedol že, v návrhu žalobcu na vydanie Platobného rozkazu (ďalej aj ako „Návrh“ v príslušnom gramatickom tvare) uviedol, že realizuje dodávku vody do odberného miesta B., C. XX, D. E. (ďalej aj ako „Odberné miesto“ v príslušnom gramatickom tvare), a zároveň že z Odberného miesta mal realizovať žalovaný odber splaškových vôd. Odberné miesto malo byť pritom vo vlastníctve žalovaného. Žalobca v Návrhu tvrdí, že nemal uzatvorenú so žalovaným žiadnu zmluvu o dodávke a odbere splaškových vôd. Aj napriek tomu mal žalobca za to, že žalovaný realizoval na Odbernom mieste neoprávnený odber pitnej vody a neoprávnené odvádzal odpadové vody z Odberného miesta. V prvom rade by chcel žalovaný hneď na tomto mieste vyslovene poprieť, že by mal kedykoľvek realizovať odber pitnej vody na Odbernom mieste, a zároveň že by mal kedykoľvek neoprávnené odvádzat odpadové vody. Táto okolnosť je totiž nemožná, pretože rodinný dom súp. č.: XXXX nachádzajúci sa na parcele registra „C“, parc. č.: XXX/X v kat. zemí D. E. (ďalej aj ako „Rodinný dom“ v príslušnom gramatickom tvare), kde sa nachádza Odberné miesto je dlhodobo nevyužívaný. Žalovaný len dopĺňa skutočnosť, že Rodinný dom nie je schopný riadneho užívania, pretože užívaním Rodinného domu by mohlo byť ohrozené zdravie osôb. Rodinný dom je určený na sanáciu a komplexnú rekonštrukciu, a preto ani žalobca tento Rodinný dom nevyužíva od 27.07.2015, kedy žalovaný Rodinný dom nadobudol. Žalovaný teda vyslovene zdôrazňuje, že nikto z jeho obchodnej spoločnosti žiadny odber pitnej vody a ani odvod splaškových vôd v tomto Rodinnom dome nerealizoval. Ako dôkaz, že Rodinný dom je v technickom stave potrebnej sanácie, a že Rodinný dom v žiadnom prípade nemôže vykonať taký neoprávnený odber pitnej vody ako to tvrdí žalobca, žalovaný predkladá fotodokumentáciu Rodinného domu. Zároveň žalovaný navrhuje vypočít konateľa žalobcu p. F. C., ktorý vie objasniť skutočnosť, či bol Rodinný dom užívaný a v akom technickom stave sa nachádza. Zároveň žalovaný prikladá Znalecký posudok vypracovaný na účely dražby. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na nelogické tvrdenie žalobcu uvedené v Návrhu, keď žalobca uviedol toto: „Na predmetnom odbernom mieste bola dňa 12.03.2014 prerušená dodávka pitnej vody z verejného vodovodu z dôvodu neplatenia za dodávku pitnej vody a odvádzanie odpadových vôd.“. Pokiaľ teda žalobca tvrdí, že bola na Odbernom mieste prerušená dodávka pitnej vody z verejného vodovodu, tak v tom prípade nie je žalovanému zrejmé, akým spôsobom by vôbec mohol realizovať neoprávnený odber pitnej vody a neoprávnené odvádzanie splaškových vôd. Aj tieto skutočnosti len potvrdzujú to, že zo strany žalovaného nemohlo dôjsť k neoprávnenému odberu pitnej vody a ani k neoprávnenému odvádzaniu splaškových vôd v Odbernom mieste. Žalovaný v tejto súvislosti taktiež uvádza, že z predloženej fotografie Odberného miesta, pokiaľ vôbec išlo o Odberné miesto nachádzajúce sa v Rodinnom dome žalovaného v žiadnom prípade nevyplýva stav meradla Odberného miesta. Fotografia je nečitateľná a nekvalitne vyhotovená, a preto fotografia v žiadnom prípade nepreukazuje, že by mal byť odber pitnej vody na Odbernom mieste vo výške 2277 m3. Skutočnosť, že žalobca nepriložil reálny dôkaz preukazujúci, že by v Odbernom mieste malo dôjsť k tak vysokému neoprávnenému odberu pitnej vody opäť len preukazuje skutkové tvrdenie žalovaného, že na Odbernom mieste v Rodinnom dome nevykonal žiadny neoprávnený odber pitnej vody a neoprávnený odvod splaškových vôd. Žalovaný teda namieta to, že žalobca nedokázal v Návrhu uniesť jeho dôkazné bremeno keď nepreukázal, či vôbec a v akej výške malo dôjsť údajne k neoprávnenému odberu pitnej vody na Odbernom mieste. Pokiaľ aj bola na meradle nameraná spotreba neoprávneného odberu pitnej vody taká, ako to tvrdí žalobca spolu 2277 m3, čo však žalobca nepreukázal, pretože z predloženej fotografie takýto stav meradla nevyplýva, tak žalovaný vyslovene spochybňuje schopnosť meradla na Odbernom mieste správne odmerať skutočnú spotrebu, pretože tento vodomer studenej vody už nemohol mať platnú verifikáciu a overenie, pretože dávno už uplynul počet rokov overenia vodomeru. V Návrhu žalobca napísal toto: „Na predmetnom odbernom mieste bola dňa 12.03.2014 prerušená dodávka pitnej vody z verejného vodovodu....., so stavom na osadenom fakturačnom vodomere 398 m3. Pri osobnom preverení dňa 26.08.2022 bola na osadenom fakturačnom vodomere zaznamenaná spotreba 2277m3.“. Z tohto skutkového tvrdenia vyplýva, že dňa 12.03.2014, resp. tiež dňa 22.10.2014 a taktiež 25.07.2017 bol stav osadeného fakturačného meradla vo výške 398 m3, avšak v nasledujúcej vete žalobca uviedol, že stav na osadenom fakturačnom meradle bol dňa 26.08.2022 pri osobnom preverení vo výške 2277 m3. Z tohto skutkového tvrdenia žalobcu teda vyplýva veľmi podstatná vec, a síce nie nameraná spotreba pitnej vody na vodomere, ale že ten istý vodomer, ktorý zaznamenal stav spotrebovanej pitnej vody v

čase už 12.03.2014, mal zaznamenať stav spotrebovanej vody na Odbernom mieste dňa 26.08.2022, čo je teda takmer viac ako 8 a pol roka, pričom táto doba bola zrejme vyššia, pretože meradlo bolo osadené a používané aj pred dňom 12.03.2014. Žalobca teda odvodzuje svoj nárok na základe výpočtu meradla, ktoré meralo už viac ako 8 a pol roka, a teda tomuto meradlu, na ktorý poukazuje žalobca už dávno uplynula platnosť rokov overenia, a preto nie je možné na tento neoverený vodomer a jeho výsledky merania prihliadať. Na základe tejto skutočnosti teda žalovaný vyslovene popiera spôsob výpočtu meradla, prostredníctvom ktorého údajne malo dôjsť k neoprávnenému odberu pitnej vody v Rodinnom dome na Odbernom mieste. Pokiaľ teda aj škoda žalobcovi vznikla, čo žalovaný vyslovene popiera, tak žalovaný a priori namieta, že žalobca neodkázal preukázať spoľahlivo výšku škody. Okrem toho, že žalobca nedokázal preukázať spoľahlivo výšku škody, tak žalobca nedokázal vôbec preukázať to, kedy vôbec malo dôjsť k vzniku škody v jeho majetkovej sfére. Skutočnosť, že žalobca vykonal obhliadku vodomeru až dňa 22.08.2022 sama o sebe ešte neznamená, že táto škoda v jeho majetkovej sfére nevznikla skôr, ako pred dňom 22.08.2022. Okrem toho, že žalobca sa mohol o škodu (pokiaľ vôbec vznikla) dozvedieť aj skôr, pretože prehliadku vodomeru mohol vykonať aj skôr, tak podstatné je uviesť, že pokiaľ teda škoda aj vznikla (čo žalovaný popiera), tak táto škoda mohla vzniknúť pokojne napríklad aj v roku 2018, a v takom prípade by došlo k uplynutiu objektívnej premlčacej lehoty vo vzťahu k uplatneniu nároku na náhradu škody. Skutočnosť, že k vzniku škody, (pokiaľ vôbec vznikla) mohlo dôjsť aj v roku 2018 potvrdzuje aj skutkové tvrdenie žalobcu, ktorý uviedol, že pri poslednej obhliadke v čase 25.07.2017 zistil stav vodomera vo výške 398 m3. Keďže najbližšiu nasledujúcu kontrolu vykonal žalobca až dňa 26.08.2022 tak je zrejme, že k vzniku škody (pokiaľ vôbec vznikla) mohlo dôjsť aj v roku 2018, alebo 2019, a teda by taká škoda bola celá premlčaná. Z tohto dôvodu žalovaný vznáša vo vzťahu k celej výške uplatnenej náhrady škody žalobcom v sume 3.664,74 EUR námietku premlčania z dôvodu uplynutia objektívnej premlčacej lehoty. Žalovaný podotýka ešte to, že žalobca nedokázal uniesť jeho dôkazné bremeno ani v tom momente, kedy mu mala vzniknúť škoda, a síce kedy sa mala prejavíť v majetkovej sfére žalobcu a z tohto dôvodu by mal súd v prípade pokračovania konania žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Skutočnosť, že žalobca je povinný preukázať vznik škody potvrdzuje aj to, že v rámci súdneho konania sú strany povinné uniesť ich dôkazné bremeno vo vzťahu k tým skutkovým tvrdeniam, z ktorých vyvodzujú pre seba priaznivé dôsledky. Niet žiadnych pochyb o tom, že moment vzniku škody je okolnosť, z ktorej vyvodzuje žalobca pre seba priaznivé dôsledky, pretože inak by mu škoda ani nevznikla. Na základe vyššie uvedeného argumentu je teda zrejme, že minimálne suma 3.664,74 EUR vyplývajúca z Faktúry č.: 2221008483 zo dňa 20.09.2022 (ďalej aj ako „Faktúra“ v príslušnom gramatickom tvare) je absolútne nesprávna a vychádza z nesprávneho výpočtu. Zároveň žalovaný vyslovene popiera, že by mal zaplatiť akúkoľvek pokutu za údajný neoprávnený odber pitnej vody z verejného vodou a neoprávnené vypúšťanie odpadových vôd vo výške 1.955 EUR tak, ako ju vypočítal žalobca, pretože žalovaný nikdy nevykonal žiadny neoprávnený odber pitnej vody ani neoprávnené vypúšťanie odpadových vôd. Keďže žalobca nedokázal preukázať, že by žalovaný mal vykonať na Odbernom mieste neoprávnený odber, tak mu nemohol vzniknúť nárok na zaplatenie sankcie, čo potvrdzuje aj fakt, že žalobca nemal spolu so žalovaným uzatvorený žiadny zmluvný vzťah oprávňujúci účtovať voči žalovanému akúkoľvek sankciu. Žalovaný má teda za to, že žalobca nedokázal uniesť jeho dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nepreukázal, že by došlo k neoprávnenému odberu pitnej vody a k neoprávnenému vypúšťaniu odpadových vôd na Odbernom mieste v Rodinnom dome. Pokiaľ aj žalobca predložil fotografiu vodomeru, tak z tejto fotografie nevyplýva vôbec spotreba taká, ako tvrdí žalobca, a zároveň pokiaľ by aj bola na vodomere taká hodnota, ako tvrdí žalobca, čo však žalovaný popiera, tak by žalobca vychádzal z výpočtu meradla, ktorému uplynulo jeho overenie. Keďže meradlu uplynulo jeho overenie, tak nie je možné použiť také meradlo vo vzťahu k vydaniu fakturácie, keďže meradlo meralo nesprávne údaje. Pokiaľ by však súd následne pripustil, že by mal žalovaný neoprávnené odberať pitnú vodu a neoprávnené odvádzať splaškové vody, čo však vyslovene žalovaný popiera, tak aj napriek tomu je celý nárok na náhradu škody žalobcu premlčaný.

3. Žalobca k odporu žalovaného uviedol, že žalobca nesúhlasí s tvrdeniami Žalovaného z dôvodov uvádzaných nižšie. Žalobca zastáva názor, že Žalovaný v podanom odpore neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by ho zbavovali povinnosť uhradiť požadovaný nárok. Žalobca podotýka, že si v žiadnom prípade poškodenie vodovodu „nevymyslel“ a ani nijak inak s týmto nemanipuloval. Vychádza len z objektívnych skutočností zistených monitoringom. Žalobca predložil datovanú fotodokumentáciu z ktorej je zrejme, že na mieste prichádza k odberu vody. Žalovaný svoje podanie odôvodňuje tým, že rodinný dom má byť nepoužívaný. Z predložených fotiek však vyplýva, že odberné miesto sa nachádza uprostred rozsiahlejšej zástavby t. j. nie je možné vylúčiť, že k odberu vody na mieste skutočne prichádza. Žalobca zdôrazňuje, že samotná skutočnosť, či účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo

označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. (Uznesenie NS SR z 31. mája 2010, sp. zn. 6 Cdo 81/2010). Aplikované na sporové konanie o zaplatenie peňažného dlhu, ak Žalobca ako veriteľ preukáže právny titul, čo v danom prípade Žalobca spoľahlivo preukázal, je potom na Žalovanej ako dlžníčke aby preukázala, že vzniknutý dlh zaplatila alebo že dlh mal byť stanovený v inej výške. Dôkazné bremeno sa v takom prípade presúva na Žalovanú napriek tomu, že ide o tvrdenie Žalobcu (porovnaj Uznesenie KS v Žiline, sp.zn. KSZA 9 Co 720/2014 zo dňa 07.10.2014). Žalobca preto poukazuje na ustanovenia § 28 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z. z. „Za odber vody z verejného vodovodu platí odberateľ prevádzkovateľovi verejného vodovodu vodné, ak sa nedohodne, že vodné sa platí vlastníčkovi verejného vodovodu. V prípade, že odberateľ nie je konečný spotrebiteľ, vzniká konečnému spotrebiteľovi povinnosť, aby za odobraté množstvo vody zaplatil odberateľovi rozpočítanú čiastku.“ Rovnako podľa 28 ods. 6 zákona č. 442/2002 Z. z.: „Za odvádzanie odpadových vôd verejnou kanalizáciou platí producent prevádzkovateľovi verejnej kanalizácie stočné, ak sa nedohodne, že stočné sa platí vlastníčkovi verejnej kanalizácie. V prípade, že spoluproducenti vypúšťajú odpadové vody prostredníctvom producenta, vzniká spoluproducentom povinnosť, aby za vypúšťané množstvo odpadových vôd zaplatili producentovi rozpočítanú čiastku.“ V zmysle citovaných ustanovení možno ustáliť, že zákon neukladá Žalobcovi ako poskytovateľovi služby povinnosť šetriť okolnosti sprevádzajúce odber vody a/alebo odvádzanie odpadových vôd. Ak sa osoba, ktorá má uzatvorenú zmluvu so Žalobcom podieľa na spotrebe vody/odvádzaní odpadových vôd s inými osobami, potom je to práve táto osoba, ktorá má následne právo domáhať sa kompenzácie od týchto osôb (spoluodberateľov alebo spoluproducentov). Žalobca tiež zdôrazňuje, že vo vzťahu k Žalovanému ako právnickej osobe - podnikateľovi nemá žiadnu poučovaciu povinnosť ohľadom jeho povinností, ktoré mu vyplývajú priamo zo zákona. Zákon totiž predpokladá zdatnosť podnikateľa a jeho dobrú profesionálnu úroveň. Predpokladá sa, že bude vo vzťahoch s inými podnikateľmi presadzovať svoj záujem, využívať možnosti, ktoré mu právna úprava poskytuje, usilovať o dosiahnutie čo najväčšieho zisku a zlepšovať svoju pozíciu na trhu. Právo na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy neznamená právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nemožno považovať za porušenie tohto základného práva (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 67/06). Žalobca preto zotrváva na podanej žalobe v celom rozsahu a žiada aby jej súd v celom rozsahu vyhovel.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 20.12.2023 v rámci ktorého uviedol, že v prvom rade je potrebné upozorniť súd na to, že vzhľadom na obsah Vyjadrenia a zo skutkových tvrdení žalobcu je zrejme, že niektoré skutkové tvrdenia žalovaného žalobca nepoprel, a tým pádom sa niektoré skutkové tvrdenia strán stali nespornými skutočnosťami. Ide konkrétne o tieto najpodstatnejšie skutkové tvrdenia: Skutkové tvrdenia spochybňujúce platnosť overenia meradla v bodoch 9. až 17 Odporu, a zároveň Skutkové tvrdenie ohľadom premlčania časti uplatneného nároku žalobcu vo výške 3.664,74 EUR zodpovedajúcej uplatnenému domnelému nároku žalobcu na náhradu škody v bodoch 18. a 19. Odporu. V § 153 ods. 1 prvá veta CSP je toto: „Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas.“ V § 151 ods. 1 CSP je napísané toto: „Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“ S ohľadom na vyššie uvedené je zrejme, že žalobca mal k dispozícii argumenty žalovaného v Odpore, pretože žalobca sa k Odporu vyjadroval. Vzhľadom k tomu, že žalobca je povinný využiť prostriedky procesnej obrany včas, pričom prostriedkom procesnej obrany je aj popretie skutkových tvrdení protistrany, tak žalovaný mohol poprieť skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v bode 1. písm. a. a b. tohto článku vyjadrenia včas v jeho Vyjadrení. Keďže však žalobca tieto skutkové tvrdenia nepoprel žiadnym spôsobom, tak v zmysle § 151 ods. 1 CSP je teda nesporné, že meradlo nemalo v čase odpočtu vykonané platné overenie, a zároveň žalobca ani nenamietal proti premlčaniu nároku na náhradu škody vo výške 3.664,74 EUR a ani k uplynutiu objektívnej premlčacej lehoty nároku na náhradu škody. Z tohto dôvodu má žalobca za to, že súd by mal tieto skutkové okolnosti brať medzi stranami sporu ako nesporné. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenie žalobcu, že priložená fotodokumentácia k Návrhu preukazuje odber, tak aj naďalej žalovaný toto skutkové tvrdenie vyslovene popiera, pretože priložená fotografia nepreukazuje ani len číslo spotreby, a už vôbec nie to, že by malo dochádzať k neoprávnenému odberu na Odbernom mieste. Žalobca nedokázal do tohto

momentu uniesť jeho vlastné dôkazné bremeno, že by žalovaný údajne neoprávnene odoberal na Odbernom mieste vodu a neoprávnene odvádzal splaškové vody. Pokiaľ aj v bode 5. Vyjadrenia je napísané, že z fotiek nie je možné vylúčiť, že k odberu vody na mieste skutočne prichádza, tak toto skutkové tvrdenie len preukazuje, že žalobca do dnešného momentu nedokázal preukázať, že by k neoprávnenému odberu došlo. Žalovaný Rodinný dom dlhodobo neužíva, je určený na sanáciu, a preto je logicky vylúčené, aby došlo k neoprávnenému odberu vody a neoprávnenému odvádzaniu splaškových vôd v Odbernom mieste. Napokon nie je dôležité, či z fotodokumentácie nie je možné vylúčiť odber, ale podstatné je to, či z fotodokumentácie je možné preukázať, že by k neoprávnenému odberu skutočne došlo. Pokiaľ žalobca v bode 6 Vyjadrenia poukazuje na teóriu tzv. negatívneho dôkazného bremena, tak žalovaný je toho názoru, že práve teória tzv. negatívneho bremena v tomto prípade svedčí skôr žalovanému ako žalobcovi. Keďže k neoprávnenému odberu na Odbernom mieste v žiadnom prípade nedochádzalo, tak práve žalovaný nemá ako túto okolnosť spoľahlivo preukázať, pretože je zrejme, že keď k neoprávnenému odberu a neoprávnenému odvádzaniu splaškových vôd nedochádzalo, tak žalovaný nemá ako preukázať okolnosť, ktorá nikdy nenastala. Aj napriek tomu je žalovaný v spore aktívny a snaží sa uviesť súdu, že Rodinný dom je neobývaný už dlhé roky, ako aj to, že Rodinný dom bol v zlom technickom stave už v čase nadobudnutia žalovaným, pričom tento stav Rodinného domu je v súčasnosti ešte horší. Čo je naopak podstatné, keď žalobca tvrdí, že k tomuto neoprávnenému odberu malo dochádzať, tak bremeno dôkazu je na jeho strane, pretože práve o toto skutkové tvrdenie žalobca opiera celý domnelý nárok. Je to práve žalobca, ktorý do dnešného dňa nepredložil relevantné dôkazy, že by k neoprávnenému odberu malo vôbec dôjsť. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenie 7. Vyjadrenia, tak žalobca nepreukázal, že by došlo k neoprávnenému odberu. Žalobca opiera svoj domnelý nárok o odpočet Meradla (toto vyplýva z Návrhu), avšak medzi stranami sporu je nesporné, že Meradlo nebolo vymenené už takmer viac ako 8 a pol roku, a preto Meradlo nemôže byť v zmysle § 8 Vyhlášky v spojení s § 16 ods. 1 a 11 ods. 3 zákona použité. Nárok žalobcu uplatnený v Návrhu je teda nepreukázaný a nemôže obstať. Pokiaľ taktiež žalobca poukázal na Uznesenie KS ZA sp. zn.: 9 Co 720/2014 zo dňa 07.10.2014, tak toto uznesenie hovorí o tom, že pokiaľ by dlžníčka tvrdila, že pri zmluve o pôžičke neprevzala finančné prostriedky od veriteľa, tak práve v tomto prichádza k prevráteniu dôkazného bremena, pretože práve žalovaná by v takomto prípade ťažila z preukázania skutočnosti, že neprevzala finančné prostriedky od veriteľa, a to aj napriek tomu, že v zmluve písomne potvrdila prevzatie finančných prostriedkov. Žalobca teda zavádza, pretože uznesenie KS ZA rieši skutkovo diametrálne odlišnú situáciu od tohto prípadu, pretože žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody. V bode 9. a 10. žalobca poukazuje na § 28 ods. 3 a 6. zákona č.: 442/2002 Z. z. (ďalej aj ako „Zákon o verejných vodovodoch“ v príslušnom gramatickom tvare). Žalovaný však musí konštatovať, že toto ustanovenie sa v danom prípade nedá aplikovať, pretože nebola naplnená hypotéza tejto právnej normy, na ktorú žalobca poukazuje, pretože k žiadnemu odberu vody na Odbernom mieste nedošlo, a to ani vrátane žiadneho neoprávneného odberu. V bode 11. Vyjadrenia žalovaný popiera skutkové tvrdenie žalobcu, pretože nie je pravdivé. Je potrebné prihliadať na základnú dogmu, že strany sporu sú povinné preukázať v spore skutkové tvrdenia, z ktorých preukázania tej strane sporu vyplynú priaznivejšie následky. Pokiaľ žalobca opiera jeho nárok o to, že mala vzniknúť škoda v dôsledku neoprávneného odberu a neoprávneného odvádzania na Odbernom mieste, tak musí tento neoprávnený odber preukázať, vyčíslieť, preukázať vznik škody, a zároveň si uplatniť nárok na náhradu škody v zákonom stanovenej lehote. Na tomto mieste by chcel žalobca záverom poukázať na absolútne zmätočné a rozporuplné skutkové tvrdenia žalobcu. V Návrhu napísal žalobca toto: „Dňa 26.08.2022 na odbernom mieste B., C. XX, D. E. bol Žalobcom zistený neoprávnený odber pitnej vody z verejného vodovodu a vypúšťanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie bez uzatvorenej zmluvy o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd.“ Žalobca vo Vyjadrení v bode 11. argumentuje tým, že ak má žalovaný uzatvorenú zmluvu so žalobcom, tak sa podieľa na spotrebe, a preto údajne žalobca nemusí argumentovať neoprávnený odber vody. Žalobca zrejme opomenul skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným k Odbernému miestu k uzatvoreniu takej zmluvy nedošlo, čo nakoniec napísal aj samotný žalobca v návrhu (preto teraz žalovaný nerozumie, prečo žalobca argumentuje prostredníctvom uzatvorenej zmluvy so žalovaným). Veď nakoniec aj samotný žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody, ktorá keďže nebola uzatvorená zmluva, tak má základ v zákonnej úprave. Pre uplatnenie nároku na náhradu škody žalobca musí spoľahlivo preukázať vznik škody (čo žalobca nepreukázal), protiprávny úkon žalovaného (čo taktiež žalobca nepreukázal) a kauzálny nexus (čo taktiež žalobca nepreukázal). Z tohto dôvodu má žalovaný za to, že žalobca nedokázal preukázať jeho domnelý nárok na zaplatenie nároku na náhradu škody. Žalovaný má teda za to, že žalobca nedokázal uniesť jeho dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nepreukázal, že by došlo k neoprávnenému odberu pitnej vody a k neoprávnenému vypúšťaniu odpadových vôd na Odbernom mieste v Rodinnom dome. Zároveň žalobca nepoprel, že Meradlo nedisponovalo platným overením, a preto je nespornou

skutočnosťou, že žalovaný vychádzal pri odpočte údajov z Meradla, ktoré nemalo platné overenie, a teda ho v zmysle Zákona a Vyhlášky nie je možné použiť ako relevantný podklad. Zároveň žalobca nezdôvodnil, prečo si nárok na náhradu škody uplatnil po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty

5. Súd na rozhodnutie sporu vykonal pojednávanie, ktoré uskutočnil za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného. Na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi.

6.1 Právny zástupca žalobcu predniesol žalobu v súlade s jej písomným vyhotovením. Ďalej uviedol, že preukázanie nároku bolo vykonané prostredníctvom protokolu či vystavením faktúry kde vlastne sa poukazuje na to, že skutočnosť, či skutočne došlo k nejakému uzatvoreniu zmluvy medzi stranami, nemá dopad na to, aby došlo k vystaveniu následného protokolu resp. faktúry. Žalobca poukazuje na to, že náhrada škody ktorá bola uvedená v protokole vychádza z vyhlášky Ministerstva životného prostredia č. 397/2003 Z.z., kde za neoprávnené vypúšťanie odpadových vôd alebo odber vody sa dá náhrada škody datovať späť za 3 roky. Preto žalobca poukazuje, že predmetná náhrada škody ktorá je neoddeliteľnou súčasťou protokolu nie je nijakým spôsobom vymyslená, a bola vystavená v súlade s platnou právnou úpravou. Žalobca poukazuje rovnako ako vo svojich tvrdeniach, že žalovaný je právnickou osobou a teda je možné predpokladať, že či už pri zmluvných alebo mimozmluvných vzťahoch musí preukazovať určitú dávku profesionalitu. Žalobca poukazuje na to, že predmetný výpočet odobratého množstva vody a odvádzanie odpadových vôd si nijako nevymyslel a daný výpočet bol zistený na základe preverení ktoré žalobca uskutočňuje mimo toho či došlo k uzatvoreniu zmluvy z dôvodu, aby došlo k zamedzeniu neoprávneného odberu vody a odvádzaniu odpadových vôd. Žalobca poukazuje na to, že z dôvodu vystavenia protokolu a faktúry chráni len svoje postavenie na trhu a tým preukazuje snahu zamedziť stratovosti ktorá v prípadoch ako tento nastala. Žalobca poukazuje na to, že tvrdenia žalovaného o premlčaní nároku nie je možné datovať k skoršiemu dátumu, pretože predmetná kontrola bola vykonaná k roku 2022 a to konkrétne dňa 26.8.2022 kedy bol zaznamenaný rozdiel na osadenom vodomere. Uvedený rozsudok zatiaľ nie je právoplatný. V nadväznosti na uvedené predloženie je, že žalovaný ako vlastník nehnuteľnosti zodpovedá za chod nehnuteľnosti a jej príslušenstva, z toho dôvodu nie je možné prevádzkovateľa verejného vodovodu zaťažovať s tým, aby na jeho zodpovednosti boli skutočnosti keď dochádza k neoprávnenému odberu pitnej vody a odvádzaniu odpadových vôd. Na tomto mieste si žalobca len plní svoju povinnosť keď priebežne kontroluje nehnuteľnosti i v ktorých bola prerušená dodávka pitnej vody alebo nebol uzatvorený zmluvný vzťah. Je to spôsobené najmä tým, že žalobca sa týmto spôsobom snaží vyhnúť situáciám keď vlastníci nehnuteľnosti tvrdia, že predmetné nehnuteľnosti nevyužívajú, nikto tam nebýva a následne sú zistené skutočnosti či už nadmerného odberu pitnej vody a odvádzaniu odpadových vôd, alebo neoprávnenému odberu pitnej vody. Rovnako žalobca poukazuje na fakt, že náhrada škody ktorú uviedol vo svojom prvom prednese je zákonne stanovená, že žalobca ako právnická osoba a prevádzkovateľ verejného vodovodu je oprávnený si takto náhradu škody uplatniť. Nehnuteľnosť je vo vlastníctve žalovaného, žalobca hájil svoje práva, uskutočnil kontrolu a mal za to, že k odberu na predmetnom mieste dochádza.

6.2 Právny zástupca žalobcu v záverečnom návrhu uviedol, že žalobca sa pridrižiava doterajších vyjadrení, rovnako návrhu a trvá na podanej žalobe tak ako bolo tvrdené, že náhrada škody ktorá žalobcovi vznikla z dôvodu nedostatočnej starostlivosti o svoju nehnuteľnosť a teda vznik škody resp. sumy ktorá je pripisovaná nemôže byť určená ako pochybenie resp. nedostatočná kvalifikácia žalobcu pri poskytovaní svojich služieb a len resp. výlučne ide o nedodržanie dostatočnej činnosti žalovaného ako právnickej osoby ktorá vo svojich vyjadreniach tvrdí, že je vlastníkom viacerých nehnuteľností po celom SR a teda ako právnická osoba musí preukazovať nejakú profesionalitu pri starostlivosti a disponovaní svojimi nehnuteľnosťami. A zároveň žalobca poukazuje na to, že preukázanie svojho návrhu bolo zdokladované prostredníctvom vystavenej faktúry ktorá vychádzala z údajov na osadenom vodomere a teda nie je možné spochybňovať, že daná nehnuteľnosť disponovala osadeným meradlom čo v kontexte aj v predneseného rozsudku zo strany žalovaného je v predmetnom prípade rozdiel. Zároveň žalobca poukazuje na to, že vykonávaním priebežných kontrol sa snaží výlučne ochrániť svoje postavenie a zabrániť stratovosti ktorá nastáva v prípadoch ako je tento. Žalobca to odôvodňuje tým, že z jeho strany nie je povinnosť sledovať a kontrolovať každú jednu nehnuteľnosť a zároveň je táto povinnosť v zmysle zákona o verejných vodovodoch prenesená na vlastníkov nehnuteľností alebo odberateľov. Žalobca prostredníctvom týchto kontrol sa snaží zamedziť tomu, aby nedochádzalo k neoprávnenému odberu vody a odpadových vôd. Žalobca z dôvodu vyššie uvedenej argumentácie sa pridrižiava svojich stanovísk a žiada žalobe vyhovieť.

7.1 Právny zástupca žalovaného uviedol, že pokiaľ žalobca tvrdí, že jeho nárok má byť preukázaný faktúrou resp. ako to v súčasnosti nazýva protokolom treba podotknúť, že faktúra je účtovný doklad vystavený žalobcom. Je vystavený jednostranne, podľa vôle žalobcu, pričom podľa našich vedomostí súčasťou súdneho spisu k dnešnému dňu nie je žiadny protokol ktorý by bol odsúhlasený od žalovaného

resp. by verifikoval dôvodnosť nároku na náhradu škody uplatnenú žalobcom pričom pokiaľ na dnešnom pojednávaní žalobca uviedol nové skutkové tvrdenie a teda, že si nárok na náhradu škody uplatnil podľa vyhlášky č. 397/2003 Z. z., tak neuviedol žiadne konkrétne ustanovenie ktoré by malo daný nárok riešiť. Pričom je potrebné zároveň podotknúť, že i zákon č. 44/2002 vo vzťahu k neoprávnenému odberu poukazuje na ustanovenie na náhradu škody v Občianskom zákonníku a to § 420 a nasledovné. A žalovaný je toho názoru, že aj ním vznesená námietka na premlčanie by mala byť v tomto prípade uplatnená správne a pokiaľ sa žalobca bráni tým, že kontrolu mal vykonať až v r. 2022 tak mu nič nebránilo, aby kontrolu vykonal skôr, keďže aj v návrhu na vydanie platobného rozkazu poukazoval na fakt, že kontrolu na odbornom mieste vykonal v r. 2017 a bola vykoná aj v r. 2018, potom 4 roky kontrolu nerobili, za čo nemôže zodpovedať žalovaný. Vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute chce uviesť ako to potvrdil aj žalobca na dnešnom pojednávaní, že medzi žalobcom a žalovaným nie je žiadny zmluvný vzťah. Zmluvná pokuta musí byť dohodnutá písomne čo tu nebola preto tento nárok je v tejto časti absolútne nedôvodný. Tvrdí, že žiadny odber nebol, nehnuteľnosť nie je využívaná na bývanie, na žiadny účel, je určená len na sanovanie čo preukázal aj predloženým listinným dôkazom. Zároveň žalovaný predkladá súdu rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 83Csp/8/2023, ktorým bol nárok žalobcu voči konateľovi žalovaného zamietnutý. Poukazuje na to, že žalobca síce tvrdí, že si chráni podávanou žalobou svoje práva avšak v predloženej rozsudku si žalobca uplatňoval práva ktoré evidentne nemal. Uplatňoval si nárok voči fyzickej osobe kde nebol ani nainštalovaný vodomer a kde k žiadnemu odberu preto ani z jeho strany nemohlo dôjsť. Žalovaný chce poukázať na to, v akom stave je nehnuteľnosť v akej podobe boli do spisu doručené aj žalovanému listinné dôkazy na ktorých je nejakých šesť vodomerov. Číslice na vodomere sú nečitateľné a poukazuje na to, že predmetný odber nie je certifikovaný. Nehnuteľnosť nikto nepoužíva, je v dezolátnom stave určená na sanáciu, spoločnosť žalovaného ju nevyužíva, má na území SR množstvo nehnuteľností. Kontrolu tejto nehnuteľnosti žalovaný nevykonával, avšak žiadny odber žalovaný neuskutočňoval a toto odmieta.

7.2 Právny zástupca žalovaného v záverečnom návrhu uviedol, že žalovaný sa v plnom rozsahu pridriava skutočností ktoré uviedol v doterajšom priebehu konania, tak v rámci písomných podaní ako aj dnešného pojednávania. Žalovaný je toho názoru, že nárok ako celok je nedôvodný keď žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu uplatneného nároku na náhradu škody nepreukázal splnenie hmotnoprávných podmienok spočívajúcich v porušení povinností zo strany žalovaného, vzniku škody vzniknutej v jej výške a kauzálny nexus. Medzi stranami bola nespornou skutočnosťou, že dodávka vody v danej nehnuteľnosti bola prerušená ešte v r. 2014. Pokiaľ sa aj žalobca bráni tým, že žalovaný je právnická osoba a má konať s odbornou starostlivosťou, tak nepochybne táto povinnosť zaväzuje aj žalobcu. Pokiaľ žalobca predložil fotografiu z ktorej je zrejmé, že na mieste kde podľa jeho názoru malo dochádzať k neoprávnenému odberu vody je osadených 6 vodomerov, tak je zrejmé, že žalobca musel dané miesto od r. 2017, resp. od 2018 do 2022 navštíviť viac krát, aby boli ostatné vodomery aktívne a išla cez ne dodávka pitnej vody a to za účelom odpisu. Pokiaľ by teda žalobca konal s odbornou starostlivosťou nepochybne by bol spôsobilý predísť vzniku škody ktorú si ako domnelý nárok uplatňuje v tomto prípade. Veľmi podstatným je ten fakt, že v danom prípade nemohol byť vodomer prostredníctvom ktorého sa žalobca snaží preukázať svoju náhradu škody, bol používaný keďže vypršala platnosť jeho overenia. Žalovaný týmto od počiatku konštantne tvrdí, že nehnuteľnosť nevyužíval, že a teda k neoprávnenému odberu nemohlo dôjsť ktorú skutočnosť v tomto konaní preukázal listinnými dôkazmi. Pokiaľ sa týka nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty tento nemôže byť daný keďže medzi stranami neexistoval zmluvný vzťah a preto nemohla byť ani písomne dojednaná zmluvná pokuta. S poukazom na vyššie skutočnosti žalovaný žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému voči žalobcovi náhradu trov v 100%

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: faktúra č. 2221008483; fotografie vodomerov; fotografie nehnuteľnosti žalovaného; rozhodnutie Okresného úradu Pezinok č. V-2039/2015 z 27.07.2015; znalecký posudok č. 87/2014; výpis z obchodného registra na žalovaného z 28.11.2023; výpis z obchodného registra na žalobcu z 24.04.2024; výpis z obchodného registra na žalovaného z 24.04.2024; rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 83Csp/8/2023.

9.1 Súd na rozhodnutie o podanej žalobe na základe vzájomných nesporných skutočností a predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav: Žalovaný je vlastníkom nehnuteľnosti a to stavby evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX vedenom B. G. D. E., obec D. E., B. C. so súpisným číslom XXXX, pričom ide o rodinný dom, ktorý je umiestnený na pozemku parcelné číslo XXX/X, XXX/XX, XXX/XX H. XXX/XX katastrálne územie D. E., obec D. E., B. C.. Predmetná nehnuteľnosť je neobývaná, neobývateľná, určená na sanáciu.

9.2 Žalobca je dodávateľom pitnej vody do verejného vodovodu. Odborné miesto na odber pitnej vody k nehnuteľnosti žalovaného má evidované číslo B., pričom na uvedenom odbornom mieste bol dňa

12.03.2014 prerušený odber pitnej vody. Do súčasnosti odber pitnej vody zo strany žalobcu nebol obnovený.

9.3 Medzi žalobcom a žalovaným nebola uzatvorená žiadna zmluva týkajúca sa odberu pitnej vody a vypúšťania odpadových vôd do verejnej kanalizácie zo strany žalovaného.

9.4 Meradlo na odbernom mieste č. B. bolo nainštalované ešte pred prerušením dodávky vody t. j. 12.03.2014 a od vtedy nebolo certifikované ani menené.

9.5 Stav na vodomery na odbernom mieste č. B. ku dňu 25.07.2017 bol 398m³. Žalobca uskutočnil na odbernom mieste merania dňa 22.10.2014, 25.07.2017 a 26.08.2022.

10.1 Súd na rozhodnutie o uplatnenom nároku použil nasledovné právne predpisy: Podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

10.2 Podľa § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len zákona č. 442/2002 Z. z.) neoprávneným odberom vody z verejného vodovodu je odber bez uzatvorenej zmluvy o dodávke vody alebo v rozpore s takouto zmluvou.

10.3 Podľa § 25 ods. 2 písm. a) zákona č. 442/2002 Z.z. kto neoprávnené odoberá vodu z verejného vodovodu, je povinný nahradiť spôsobenú škodu prevádzkovateľovi verejného vodovodu.

10.4 Podľa § 25 ods. 3 písm. a) zákona č. 442/2002 Z. z. neoprávneným vypúšťaním odpadových vôd do verejnej kanalizácie je vypúšťanie bez uzatvorenej zmluvy o odvádzaní odpadových vôd alebo v rozpore s takouto zmluvou.“

10.5 Podľa § 25 ods. 4 zákona č. 442/2002 Z. z. kto neoprávnené vypúšťa odpadové vody do verejnej kanalizácie, je povinný nahradiť spôsobenú škodu prevádzkovateľovi verejnej kanalizácie.“

10.6 Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 157/2018 Z. z. zákon o metrológii určené meradlo je možné používať na účel podľa § 11 ods. 1, len ak má platné overenie, ak sa toto vyžaduje.“

10.7 Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 157/2018 Z. z. zákon o metrológii bez vykonania metrologickej kontroly alebo posúdenia zhody sa určené meradlo nesmie uviesť na trh a používať.

10.8 Podľa § 8 prvá veta vyhlášky č. 161/2019 Z. z. úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Vyhláška“) sa pre určenie skutočnosti, či má vodoměr platné overenie odkazuje na prílohu č. 1 k Vyhláške, kde v položke 1.3.2 písm. a) je uvedené, že čas platnosti overenia v rokoch vodoměru pre studenú vodu je vo výške 6 rokov.

10.9 Podľa § 149 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

10.10 Podľa § 150 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

10.11 Podľa § 151 odsek 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

10.12 Podľa § 153 odsek 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas.

11. Na základe zisteného skutkového stavu aplikáciou vyššie uvedených právnych predpisov súd predmetný spor posúdil takto: Žalobca ako obchodná spoločnosť zaoberajúca sa dodávkou pitnej vody, sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému cez rozhodnutie súdu dosiahnuť rozhodnutie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.619,74 eur s úrokom z omeškania. Zo skutkových okolností tvrdených žalobcom súd uplatnený nárok posúdil jednak podľa ustanovení zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach a o zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka.

12. V prvom rade súd poukazuje na to, že bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno zaťažuje prioritne žalobcu. V zmysle § 150 odsek 1 CSP sú strany povinné pravdivo a úplne uvádzať rozhodujúce skutočnosti. Uvedené ustanovenie zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť niečo relevantné v spore tvrdiť. Povinnosť tvrdenia, teda bremeno tvrdenia zaťažuje v prvom rade žalobcu. S bremenom tvrdenia je úzko spätá aj dôkazná povinnosť, pričom ak ich žalobca ustojí, teda v prvom rade tvrdí podstatné a rozhodné skutočnosti, následne na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení označí dôkazy, následne sa uvedená povinnosť tvrdenia s dôkaznou povinnosťou presúva na protistranu, žalovaného. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi princípom formálnej pravdy a následne rozsudok v spore v zásade zodpovedá tomu, čo strany zhodne tvrdili. V sporovom konaní súd len výnimočne môže nahrádzať aktivitu strán sporu. Sporové konanie sa neriadi „vyšetrovacou“ zásadou, kedy by súd zisťoval z vlastnej iniciatívy

skutočnú pravdu. Výnimočne môže do sporu zasiahnuť v rámci vyžiadania si určitého doplnenia nejakých tvrdení, ale ide o výnimočné okolnosti, nakoľko tým súd v podstate by pomáhal jednej zo strán a v rámci zabezpečenia rovnosti strán, preto musí ísť o zásahy v minimálnej možnej miere (ak ide o klasické sporové konanie tak ako to je v uvedenom prípade). Súd nestranné rozhoduje na základe vzájomných tvrdení a dôkazov, ktoré strany v spore produkujú. V zásade platí, že strana sporu, žalobca je povinná tvrdiť (bremeno tvrdenia) a následne v prípade popretia tvrdení aj preukázať (bremeno dôkazu) také rozhodné skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva jej spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Procesnej povinnosti jednej strany sporu zodpovedá procesná povinnosť druhej strany sporu, žalovaného, pre prípad jeho úspechu, relevantne tvrdenia žalobcu poprieť. Rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu, sú uvedené predovšetkým v žalobe.

13. Žalobca si uplatnenou žalobou uplatnil nárok na plnenie za dodané služby na základe vystavenej faktúry č. 2221008483 v sume 5.619,74 eur. Z vystavenej faktúry je zrejmé, že ide jednak o sankciu za neoprávnený odber pitnej vody vo výške 1.955,- eur a náhradu škody v zvyšnej časti 3.664,74 eur, ktorá pozostáva z náhrady škody za neoprávnené odobraté množstvo pitnej vody a náhrada škody za neoprávnené vypustené množstvo odpadových vôd a to za obdobie od 27.06.2018 do 26.08.2022.

14. K náhrade škody súd uvádza, že žalobca ak si uplatňuje nárok na náhradu škody, musí preukázať všetky jej predpoklady. V zmysle § 420 Občianskeho zákonníka to je protiprávny úkon (t. j. právny delikt), výšku škody, príčinnú súvislosť medzi právnym deliktom a škodou (kauzálny nexus).

15. V uvedenom prípade medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným nebola uzatvorená žiadna zmluva, ktorej predmetom by bolo zabezpečovanie privádzania pitnej vody do objektu žalovaného a zároveň by bola dohodnutá odplata za odvádzanie odpadovej vody z objektu žalovaného. Aj keď žalobca v bode 11 vyjadrenia k odporu žalovaného poukazuje na situáciu v súvislosti s uzatvorenou zmluvou (zrejme len v rámci nejakého všeobecného konštatovania), v uvedenom prípade žalobca uzatvorenie zmluvy so žalovaným riadne netvrdil a v spore ani nepreukázal. Na pojednávaní zotrval na svojom vyjadrení uvedenom aj v žalobe, že medzi stranami k uzatvoreniu žiadnej zmluvy nedošlo, na čo poukazoval aj samotný žalovaný. Žalobca svoj nárok odvodzuje vzhľadom k tomu, že medzi stranami nebol uzatvorený žiadny zmluvný vzťah na základe nároku na náhradu škody v zmysle všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420 Občianskeho zákonníka) v spojení s nárokom na náhradu škody titulom neoprávneného odberu v zmysle zákona č. 422/2002 Z. z.. Ak si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody, vždy musí ako poškodený preukázať všetky atribúty nároku t. j. ako protiprávny úkon žalovaného, výšku škody a príčinnú súvislosť.

16. V uvedenom prípade súd poukazuje na dôslednú obranu žalovaného na jednej strane a nedostatky ako v tvrdeniach tak v rovine dôkazov na strane žalobcu. Žalobca svoj nárok na náhradu škody navrhol v spore preukázať len dvoma dôkazmi a to faktúrou a fotografickými snímkami merača z predmetného odberného miesta. Žalovaný v rámci svojej obrany poprel množstvo nameranej odobratej vody a to s poukazom aj na to, že z predložených fotografických snímkov, akékoľvek namerané množstvo nie je zrejmé, nie je na fotografiách viditeľné. Súd aj na pojednávaní upozornil žalobcu, že z predložených fotografií, ktoré sú súčasťou spisu skutočne musí dať žalovanému za pravdu, že z nich okrem čísla vodomeru, nie je nič iné viditeľné a už vôbec nie je viditeľný žalobcom tvrdený nameraný údaj o spotrebe vody. Žalobca nenavrhol ani po uvedenom upozornení súdom v spore vykonať iný dôkaz. Už len pre uvedené, údaj o nameranej spotrebe vody, ktorý žalobca uviedol v žalobe vo výške 2277m³ a žalovaný ho rozporoval, súd nemal absolútne ničím preukázaný. Žalobca na pojednávaní v súvislosti s množstvom neoprávnené odobratej vody, teda základného vstupného údaja pre výpočet výšky škody, poukazoval na jeho preukázanie na základe protokolu či faktúry. Žiaden protokol, zrejme, ktorý zvykne bývať vyhotovený pri zaznamenaní neoprávneného odberu pitnej vody však v uvedenom prípade žalobcom do spisu nebol predložený a to s podanou žalobou ani do momentu, kým súd nevyhlásil dokazovanie za skončené. Jediné, čo žalobca do spisu predložil bola faktúra. K faktúre súd uvádza, že ide „iba“ o účtovný doklad, jednostranne vystavený žalobcom, ktorý sám o sebe bez ďalšieho nemôže byť dostatočným na preukázanie uplatneného nároku. Súd k postaveniu faktúry poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/42/2022 zo dňa 21.02.2023, ktoré sa zaoberalo postavením faktúry a jej dôkaznej „sily“ vo vzťahu k nároku samotnému (aj keď na základe iných skutkových okolností). V zmysle uvedeného faktúra je doklad o dodaných tovaroch a službách a nezakladá samotné právo na plnenie, nakoľko právo na peňažné plnenie vzniká z dôvodu dodania tovaru či služby na základe medzi stranami uzavretej zmluvy. Pre účely daného zmluvného vzťahu, má faktúra význam ako výzva veriteľa na plnenie, od ktorej sa následne odvíja splatnosť peňažnej pohľadávky veriteľa, jej príslušenstvo a moment počiatku premĺčania. Faktúra a jej náležitosti majú inak vplyv výlučne na vzťah medzi daňovým subjektom platiteľom dane a finančnou správou. Rovnako súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/21/2020 z 21.05.2022 v zmysle ktorého, nárok

na zaplataenie dohodnutej kúpnej ceny vzniká predávajúcemu voči kupujúcemu len čo je cena splatná, bez ohľadu na to, či na ňu bola vystavená faktúra (vyúčtovanie), ktorá je iba účtovným a daňovým dokladom, a preto nezakladá právo na zaplataenie kúpnej ceny (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 31. augusta 1999, sp. zn. 29 Cdo 2400/98). Nárok na zaplataenie kúpnej ceny teda vzniká, ak nie je medzi stranami dohodnuté inak, bez ohľadu na vystavenie faktúry. Kupujúci je povinný zaplatiť kúpnu cenu bez ohľadu na to, či došlo, alebo nedošlo k vystaveniu faktúry; faktúra je výlučne iba účtovným dokladom a jej vystavenie nemá vplyv na už vzniknutý nárok na zaplataenie kúpnej ceny. Z označených rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že faktúra je len v podstate výzva na plnenie, ale nie je možné ju samú o sebe považovať za dôvodnú na preukázanie existencie právneho vzťahu medzi stranami. Právny vzťah môže existovať aj bez vystavenej faktúry a naopak faktúra nemusí niekedy korešpondovať s reálne existujúcim právnym vzťahom (k tomuto záveru dospel súd aj v uvedenom prípade z dôvodov nižšie uvedených). Ak preto súd nebude brať do úvahy jednostranne vystavený účtovný doklad v podobe faktúry, ktorý bol žalovaným spochybnený, jeho správnosť, a ani nemôže brať do úvahy fotografie merača, z ktorých nie je viditeľný odmeraný údaj o spotrebe vody, potom nárok žalobcu je len v rovine tvrdení bez preukázania akýmikol'vek dôkazmi (viac dôkazov žalobca k žalobe nepredložil a ani na pojednávaní žiadne ďalšie dôkazy vykonať už nenavrhol). Už len uvedené je na zamietnutie žaloby s konštatovaním, že žalobca absolútne neustál svoju dôkaznú povinnosť, a to aj za situácie, že žalovaný relevantne a dostatočne podrobne vzniesol v spore obranu proti uplatnenému nároku s poukazom aj na nesprávnosť jeho základu, teda odmeraného množstva pitnej vody.

17. K relevantnému nepreukázaniu reálne spotrebovaného množstva pitnej vody súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s obranou žalovaného v časti spochybnenia kvality merania, ktoré bolo uskutočnené meradlom po jeho zákonnej dobe. Žalobca na uvedenú obranu v spore vôbec nereagoval. Medzi stranami nebolo sporné, že predmetné meradlo bolo na odbernom mieste nainštalované ešte pred 12.03.2014 t. j. pred viac ako 10 rokmi a žalobca uskutočnil odpočet meradla, ktoré malo mať nameranú spotrebu 2277m³ dňa 26.08.2022 t. j. 8 a pol roka po nainštalovaní meradla, s tým, že uvedené meradlo nebolo následne certifikované. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že v zmysle § 13, § 16 zákona o metrológii č. 157/2018 Z. z. je možné na určené merania používať meradlo len v prípade ak má platné overenia, pričom bez platného overenia sa meradlo nesmie používať. V prípade vodomerov pre studenú vodu, je v zmysle vyhlášky č. 161/2019 Z. z. doba platnosti overenia 6 rokov, po uplynutí ktorých meradlo stráca platnosť a nesmie sa ďalej používať. Ak preto žalobca ako základ uplatneného nároku uvádza množstvo odobratej studenej pitnej vody nameranej meradlom po uplynutí doby jeho overenia, na uvedené nie je možné prihliadať, nakoľko tento údaj nemôže byť relevantný už len z toho dôvodu, že bol nameraný meradlom po dobe jeho platnosti, overenia. Žalovaný už v podanom odpore argumentoval vadami meradla, pričom žalobca sa k uvedenému v priebehu celého sporu nevyjadril ani nepreukázal, že by predmetné meradlo malo všetky overenia v zmysle príslušných zákonov a vyhlášky.

18. Súd zhrnúc vyššie uvedené nemá v spore absolútne preukázanú výšku škody, nakoľko jej základ na základe ktorého žalobca škodu vyčíslil, a to množstvo odobratej pitnej vody súd nemal žiadnym relevantným spôsobom preukázaný. Opakovane súd uvádza, že jediné čo žalobca do spisu predložil bola faktúra a nečitateľná fotografia. Meradlo, na základe ktorého žalobca mal dospieť k určitým vstupným údajom bolo bez certifikácie, ďaleko po dobe jeho, v zmysle zákona, možného užívania, pričom začiatok užívania je otázny a je možné že k nemu došlo skôr ako 12.03.2014. Ak súd nemá preukázanú výšku škody, nemôže žalobcovi priznať nárok na jej náhradu, ktorú si uplatnil podanou žalobou.

19. Rovnako súd musí konštatovať, že nemal v spore preukázané ani nejaké protiprávne konanie žalovaného, ktoré malo viesť k vzniku škody. Žalobca v spore poukazoval v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného len vo vzťahu k povinnosti žalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti sa riadne starať o predmet svojho vlastníctva. Zanedbanie uvedenej starostlivosti malo viesť k škode žalobcu. Tu chce súd poukázať na to, že žalovaný podľa tvrdenia žalovaného, ktoré v spore nebolo spochybnené nadobudol predmetnú nehnuteľnosť dňa 27.07.2015, s tým, že v uvedenej nehnuteľnosti bola v tom čase prerušená dodávka vody a to od 12.03.2014. Predmetná nehnuteľnosť nie je obývaná, žalovaný a ani nik iný s jeho vedomým v uvedenej nehnuteľnosti nebyva ani nehnuteľnosť neužíva na žiadny účel. Uvedená nehnuteľnosť nespĺňa parametre na riadne bývanie a je určená na sanáciu. Žalovaný, nakoľko nemal záujem predmetnú nehnuteľnosť využívať na bývanie, prijal stav, ktorý v nej v súvislosti s dodávkou pitnej vody bol teda, a to že dodávka pitnej vody k uvedenej nehnuteľnosti bola prerušená. Nakoľko nemal žalovaný záujem nehnuteľnosť obývať, uvedený stav bol pre žalovaného akceptovateľný a so žalobcom ani do zmluvného vzťahu nevstúpil. Žalobca tvrdil, že vo vzťahu k nehnuteľnosti žalobcu bola nameraná spotreba vody, ale netvrdil, ako je to vlastne možné, ak dodávka vody bola zo strany žalobcu do nehnuteľnosti žalovaného samotným žalobcom prerušená. Netvrdil, kedy a na

základe čoho došlo k obnoveniu dodávok vody a či to bolo s vedomým žalovaného. Ak však dodávka vody bola v čase kedy žalovaný nadobudol nehnuteľnosť prerušená, žalovaný neurobil žiaden krok k tomu, aby došlo k obnove dodávok vody a nedošlo ani k nejakému trestnému stíhaniu (odsúdeniu žalovaného) v súvislosti s neoprávneným napojením sa na odber vody zo strany žalovaného, nemožno žalovanému pričítať akékoľvek protiprávne konanie, ktoré je rovnako jedným z predpokladov vzniku nároku na náhradu škody. Za situácie prerušenia dodávok vody, neobývateľnej nehnuteľnosti, nemožno od žalovaného spravodlivo očakávať, že bude vykonávať akúsi kontrolu „starého“ vodomera, do ktorého je príjem vody prerušený. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/169/2018 z 16.05.2019, z ktorého vyplýva, že súd prvej inštancie v konaní skúmal, či žalobca preukázal, že to bol práve žalovaný, ktorý neoprávnenne odoberal vodu z verejného vodovodu a vypúšťal vodu do verejnej kanalizácie za situácie, keď medzi stranami sporu bolo dohodnuté, že žalobca nebude dodávať pitnú vodu žalovanému na základe jeho žiadosti o prerušenie dodávky vody. S poukazom na výsledky dokazovania konštatoval, že žalobca nepreukázal, ktorú zmluvnú povinnosť žalovaný porušil, nepreukázal, že žalovaný opätovne obnovil dodávanie vody a nepreukázal, že žalovaný neoprávnenne odoberal vodu. Ďalej konštatoval, že zodpovednosť žalovaného by prichádzala do úvahy vtedy, keby nedošlo k dohode o prerušení dodávky vody. V konaní takisto nebolo preukázané, že by došlo k manipulácii, poškodeniu alebo inému neoprávnenému zásahu na meradle. V posudzovanej veci vykonal žalobca na základe žiadosti žalovaného zo dňa 8.10.2010 úkony, ktoré smerovali k prerušeniu dodávky vody na dotknuté odberné miesto. Uzavretie vodovodnej prípojky bolo vykonané dňa 30.11.2010. Počas prerušenia dodávky vody možno považovať uzavretú zmluvu č. PZ00160073_001 o dodávke pitnej vody a zmluvu č. Z768 o odvádzaní odpadových vôd za neúčinné, t.j. zmluvné strany sa v tomto období nemohli dovolávať svojich práv a splnenia povinností vyplývajúcich z predmetných zmlúv. Vzhľadom na špecifickosť danej situácie sa preto žalobca nemôže dovolávať zodpovednosti žalovaného za neoprávnený odber pitnej vody a neoprávnené vypúšťanie odpadových vôd len z titulu samotného uzavretia vyššie uvedených zmlúv (ktoré v rozhodnom období nevyvolávali právne účinky). Aplikujúc § 25 ods. 2 a 4 zákona č. 442/2002 Z.z. bolo na žalobcovi, aby produkoval dôkazy, že to bol práve žalovaný, kto mu spôsobil neoprávneným odberom pitnej vody a neoprávneným vypúšťaním odpadových vôd škodu. S poukazom na vykonané dokazovanie možno považovať záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že to bol práve žalovaný, ktorý neoprávnenne odoberal vodu z verejného vodovodu a vypúšťal vodu do verejnej kanalizácie v čase, kedy bolo medzi účastníkmi sporu dohodnuté, že žalobca nebude dodávať pitnú vodu žalovanému na základe žiadosti žalovaného o prerušenie dodávky vody, za správny.

20. Vychádzajúc preto z vyššie uvedeného žalobca nepreukázal ako výšku škody, protiprávny úkon žalovaného ani kauzálny nexus (teda príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody), preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Nakoľko súd nemal preukázanú výšku škody, jej možným premlčaním sa ďalej nezaoberal.

21. K uplatnenej sankcii, zrejme nejakej zmluvnej pokute, súd uvádza, že žalobca uvedenú sankciu v žalobe ani neskôr bližšie nezdôvodnil. Nakoľko sa však táto má viazať k nejakej porušenej povinnosti žalovaného, súd nakoľko nemal v spore preukázané k akej povinnosti má byť viazaná, kedy mala byť dohodnutá, pre aké prípady a keďže vychádzajúc z vyššie uvedeného súd v spore nekonštatuje ani dôvodnosť akéhokoľvek nároku žalobcu a porušenie nejakej povinnosti žalovaného, súd uplatnenie aj tzv. sankcie nepovažuje za dôvodné a preto žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Žalovaný mal v spore plný úspech, preto mu súd, v zmysle § 255 ods. 1 CSP, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie. Odvolanie je možné podať do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Banskej Bystrici v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolať treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolať v zmysle § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.